

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Guzun Ion și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Chetraru Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 12 august 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, în cauza penală în privința lui

*Chetraru Victor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 12.07.2021 – 12.08.2021;

Instanța de apel: 06.09.2021 – 04.05.2022;

Instanța de recurs: 14.07.2022 – 13.10.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 12 august 2021, cauza fiind judecată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, *Chetraru Victor XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 și 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat total la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, înlocuită cu muncă neremunerată în folosul comunității prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 09 februarie 2021, fiindu-i stabilită

inculpatului Chetraru Victor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani o lună și 9 (nouă) zile, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis în principiu, solicitarea părții civile Crăescu Vladimir privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, la data de 20 iunie 2021, aproximativ la ora 02:30, Chetraru Victor, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, aflându-se în s. Zberoaia, r-nul Nisporeni, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, fără permisiunea proprietarului, ilegal a pătruns în ograda gospodăriei cet. Crăescu Vladimir, de unde intenționat a răpit motocicleta de model "Gherakl LX 50" cu n/î XXXXX, după care a pornit motocicleta și a plecat de la fața locului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (2) lit. (c) Cod penal, adică *răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită prin pătrundere în spații îngrădite*.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel *avocatul Marian Ion în numele inculpatului Chetraru Victor*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chetraru Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului s-a menționat că inculpatul Chetraru Victor, până la începerea cercetării judecătorești, a depus cerere scrisă personal și contrasemnată de către avocatul acestuia, Marian Ion, prin care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând totalitatea faptelor indicate în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de noi probe.

Astfel că, aplicarea față de Chetraru Victor a unei pedepse cu închisoare și cu executarea acesteia în penitenciar, nu este justificată, această pedeapsă fiind, în cazul dat, exagerat de dură. Consideră că, scopul pedepsei penale în acest caz, poate fi atins prin aplicarea unei pedepse alternative pedepsei cu închisoare, fie și în limita maximă a acestora.

Totodată, s-a afirmat că în sentință, instanța de judecată s-a referit doar la pledoaria procurorului respingând argumentele ultimului, dat nu s-a referit deloc la pledoaria părții apărării, nu a afirmat și nu a infirmat nici un argument al acestei părți, ceea ce contravine principiului egalității armelor.

De asemenea, apelantul a ținut să menționeze faptul că, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoarea are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea

infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa stabilită inculpatului pentru deținerea în condiții inumane în Penitenciarul nr. 13 în calitate de prevenit pe cauza dată pentru perioada 23.06.2021-06.07.2021, 06.07.2021-17.09.2021, 23.09.2021-06.10.2021, 06.10.2021-08.10.2021, 08.10.2021-05.11.2021, 05.11.2021-27.11.2021, și din 27.11.2021 până la 04.05.2022, cu 311 (trei sute unsprezece) zile.

3.1. Pentru a pronunța decizia în cauză, instanța de apel a relevat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual penale prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale, inculpatul Chetraru Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, încadrarea juridică a faptei prejudiciabile fiind dedusă din aprecierea multilaterală a probelor administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Concomitent, instanța de apel a reiterat că sentința a fost contestată de către apărătorul inculpatului numai în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai blânde, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța a conchis la stabilirea categoriei pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 76 Cod penal, drept circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a inculpatului, instanța de judecată nu a reținut.

Conform art. 77 Cod penal, drept circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului, instanța de judecată a reținut comiterea infracțiunilor similare.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o

treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

De asemenea, instanța a ținut cont că, în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, în speța dată, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se clasifică în categoria infracțiunilor mai puțin grave, potrivit art. 16 Cod penal; de motivul acesteia; de persoana celui vinovat, or, inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ (f.d. 54); nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 57, 58); anterior condamnat prin sentința Judecătorei Nisporeni din 12 aprilie 2016 în baza art. 27, 192¹ alin. (1), art. 33, 192¹ alin. (2) lit. c), art. 27, 192¹ alin. (2) lit. c) și art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis (f.d. 76-85); prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2016 în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, la 6 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016 a fost casată parțial sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2016, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Chetraru Victor în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3) și art. 84 alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 6 ani 3 luni închisoare cu executarea în penitenciar semiînchis (f.d. 86-90).

Ulterior, prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 09 februarie 2021 a fost înlocuită partea neexecutată din pedeapsa stabilită lui Chetraru Victor prin decizia Curții de Apel Chișinău, cu o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore (f.d. 92-94), care potrivit informației parvenite de la Biroul de Probațiune Nisporeni, de către inculpat, la data de 11 iunie 2021 a fost executat doar 156 ore de muncă neremunerată în folosul comunității la Primăria s. Zberoaia.

Astfel, la stabilirea pedepsei urmează a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal, potrivit cărora, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Prin urmare, la data săvârșirii infracțiunii în prezenta cauză, inculpatul își executa pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul

comunității în mărime de 240 ore (f.d. 92-94).

Totodată, în speță sunt aplicabile prevederile art. 87 Cod penal, potrivit cărora la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

La caz, termenul rămas neexecutat de 156 ore muncă neremunerată în folosul comunității va constitui 39 zile închisoare.

Astfel, în baza art. 85 și 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de reeducare socială a inculpatului, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, de modul de comitere a infracțiunii, atitudinea față de fapta incriminată, apreciind circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, care a recunoscut vina, instanța de apel a concluzionat că este întemeiată și proporțională aplicarea unei pedepse privative de libertate, cu stabilirea unei pedepse echitabile sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani o lună și 9 (nouă) zile, care va atinge scopul pedepsei și va contribui la corectarea persoanei.

Referitor la solicitarea avocatului inculpatului, Marian Ion privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de fond corect a considerat că este nefondată și urmează a fi respinsă, or, inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru aceleași fapte, însă nu a conștientizat acțiunile sale, astfel, reeducarea și corectarea acestuia este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

Or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind reducerea din termenul pedepsei, în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat că această cerință este fondată și urmează a fi admisă reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța va reduce pedeapsa, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

Conform art. 3 a Convenției Europene a Drepturilor Omului prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una

din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei (hotărârile Mozer versus Republica Moldova și Rusia; Rotaru versus Republica Moldova; Ciorap versus Republica Moldova).

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice și psihice și, în unele cazuri, de sexul, vârsta și starea sănătății victimei (hotărârea Irlanda versus Regatul Unit). Statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și că având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare (hotărârea Kudla versus Polonia). Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției (hotărârea Ostrovar versus Republica Moldova).

La analiza condițiilor de cazare a deținutului, instanța de judecată a făcut trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, care în punctul 464 stipulează că fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții.

Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentele sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05-11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat că, în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate. Totodată, accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Totodată, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova ca să-și mărească eforturile în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

Contrar recomandărilor precitate, studiind Raportul prezentat de către Penitenciarul nr. 13, instanța a reținut informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut Chetraru Victor, care se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului sau anexelor sanitare. Astfel că, prin prezentarea de către administrația

penitenciarului a datelor privind suprafața celulelor în care Chetraru Victor a fost cazat, aflarea deținutului s-a aflat sub minimul acceptabil.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în perioadele cuprinse între: 23.06.2021-06.07.2021, 06.07.2021-17.09.2021, 23.09.2021-06.10.2021, 06.10.2021-08.10.2021, 08.10.2021-05.11.2021, 05.11.2021-27.11.2021, și din 27.11.2021 până la 04.05.2022, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din CEDO, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat și potrivit art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită lui Chetraru Victor urmează a fi redusă cu 311 (trei sute unsprezece) zile.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Chetraru Victor*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă în limita minimă prevăzută de sancțiunea normei incriminate.

În motivarea recursului, apărătorul afirmă că potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În speță, urmează să se țină cont și de regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Totodată, consideră că instanța de judecată, la aplicarea pedepsei urma/urmează să țină cont de faptul că, inculpatul Chetraru Victor a recunoscut integral vina, a contribuit activ în cadrul cercetării judecătorești prin expunerea factologică și în detaliu a tuturor circumstanțelor importante pe caz, de faptul că este o persoană tânără, de căința exprimată a acestuia vis-a-vis de fapta comisă etc.

La fel, este de menționat că Chettraru Victor pe parcursul desfășurării prezentului proces s-a manifestat ca o persoană sinceră, care a apreciat că, consecințele faptelor săvârșite constituie o greșeală, iar pe viitor, dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acesteia, motiv din care consideră că pedeapsa aplicată celui din urmă este una prea aspră.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Reieșind din textul recursurilor, apărătorii semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* pct. 8) – *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La caz, reieșind din alegerile expuse de recurent se constată că, în esență, decizia instanței de apel este criticată prin prisma modului de individualizare a pedepsei penale stabilită inculpatului, pe care o consideră neproportională și greșit individualizată.

La capitolul dat, instanța de recurs este solidară cu soluția pronunțată de instanța ierarhic inferioară, și constată că la individualizarea pedepsei stabilite lui Chettraru Victor s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei, fapt pentru care, Colegiul penal o acceptă, ca fiind

întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Subsidiar, instanța de apel just a subliniat că categoria și mărimea pedepsei penale trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile din partea inculpatului – în primul rând, dar și din partea altor justițiabili – în al doilea rând. Așadar, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut fapta imputată prin actul de învinuire, a recunoscut vina în comiterea faptei reținute prin rechizitoriu, din care motiv a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind astfel de o reducere a ambelor limite de pedeapsă, la individualizarea pedepsei cu închisoarea. În acest sens, instanța de recurs respinge alegațiile recurentului precum că instanțele de fond nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei definitive, or în partea descriptivă a deciziei contestate a fost efectuată o analiză detaliată a infracțiunii comise, a urmărilor prejudiciabile cauzate prin comiterea acesteia, coroborate cu personalitatea inculpatului (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Pe lângă circumstanțele atenuante invocate de către recurent, instanța de apel a mai reținut că inculpatul nu se află pentru prima dată pe banca de acuzați, ba mai mult, acesta a mai comis infracțiuni similare, care denotă că acesta nu a pășit pe calea corectării și nu a tras concluziile convenite din condamnările anterioare.

Totodată, instanța de recurs consideră că instanța ierarhic inferioară a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor acestei cauze și nemijlocit a personalității inculpatului Chetraru Victor, urmărind în acest sens comportamentul acestuia dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, precum și de circumstanțele comiterii acestei infracțiuni, de scopul urmărit și prejudiciul cauzat, stabilindu-i în acest sens o pedeapsă proporțională faptei comise. Drept urmare, intervenția în această soluție este lipsită de temei juridic, întrucât quantumul pedepsei este în limitele prevăzute de lege, iar motivarea instanței de apel, în acest sens, este întemeiată și argumentată prin raționamente nepasibile criticilor.

În lumina considerentelor expuse supra, Colegiul penal consideră că argumentele înaintate de către recurent asupra unei soluții greșite de individualizare a pedepsei penale în privința inculpatului poartă un caracter declarativ, fiind apreciate ca nefondate.

Având în vedere motivele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului sunt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Chetraru Victor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Chetraru Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **11 noiembrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Guzun Ion

Cobzac Elena